

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Authoris pro opinionum apud Christianos repugnantia apologia, & de
ridiculis gentilium deorum deliramentis. Cap. XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

EVAGRII HISTORIAE

contra Sophronium episcopum Constantinopolitanum, Abdicatur etiam ab illis Theodorus episcopus Cyrestensis, & Dominus quoque Ecclesiae Antiochenae antistes. De quo, quid postea factum sit, non constat. Hoc modo secundum concilium Ephesi habitum, dimissum fuit.

Authoris pro opinionum apud Christianos repugnantia apologia, & de ridiculis gentilium deliramentis. Cap. XI.

Nequisquam Gentilium, qui insano simulachrorum colendorum errore ducuntur, nos Christianos propterea irrideat, quod posteriores episcopi priorē sententiā abrogant, & semper videntur aliquid noui fidei nostrae adiungere. Nam nos, quanquam clementiā Dei, quae nec verbis exprimi, nec ratione vlla peruestigari possit, sedulo perscrutamur, hoc tamen animo sumus, vt siue in hāc, siue in illā sententiā deflectimus, eā assidue summa gloria decoremus, laudibusq; in primis extollamus. Neq; quisquā eorum, qui haereses inter Christianos excogitarunt, dedita opera blasphemiā loqui voluit, neque sua sponte ad diuinū numen cōtumelia afficiendū ruere, sed potius persuasum habuit, si hoc vel illud asseueranter affirmaret se melius dicturū, quā alios, qui ipsum antegressi fuissent. Ac quae ad ea, quae sunt fidei fundamenta, quaeq; rata esse debēt, attinet, communi oīm consensu cōceduntur. Nam numē quod adoramus, trinitas iudicatur: & personae, quibus laudes decantamus, vnitas: deiq; verbū ante secula genitū, & ob cōmiserationem creaturę suę secunda generatione incarnatū creditur. Quod si in alijs rebus quaedā nouatur, sūt ea quidem, deo liberē hoīm voluntati permittēte potestātē, de illis pro arbitratu sentiēdi, quo sancta, catholica & apostolica ecclesia ea, quae in vtramq; partē dicātur, coerceat, ad sanā doctrinā veramq; pietatem traducat, & ipsa ad planam rectamq; viam se recipiat. Et ob hanc causam dictū est ab apostolo planissime: oportet haereses in vobis esse, vt qui probati sint, manifesti fiant. Atque in hoc etiam arcanam Dei sapientiam licet admirari ad Diuum Paulum sic loquentis: Virtus mea in infirmitate perficitur.

Ex qui-

Ex quibus namque rebus ecclesiæ disrupta sunt membra, ex eisdem recta dogmata, quæ in nullam reprehensionem possunt incurrere, accuratius limantur, & reponuntur integri, & ecclesia catholica indies crescit, & ad cœlû quo dammodo extollitur. Gentiles autem erroris alumni, qui neq; deum, neque eius de hominibus susceptam curâ omnino student inuenire, hi & quæ antegressa sunt, & quæ ipsi inter se sanciuerunt, antiquant, tû nouos deos, alios ex alijs excogitando, tum suas animorum perturbationes pro dijs consecrando, nominaque deorum illis imponendo, tum denique res eiusmodi in deorum numerû ascribendo, quo suæ ipsorum intemperantiæ parent impunitatem. Ac propterea certe, qui apud illos summo habetur pro deo, pater nempe hominumq; deumque, in auis specië mutatus, adolescentulum Phrygem per lasciuia rapuit, mercedèque turpis & flagitiosi facinoris poculum tribuit, amoris causa propinare ipsi permittens, quo cum Nectare probra uterque communiter hauriret. Idem Deus alijs infinitis se obstrinxit sceleribus, quæ etiã vulgus hominum detestatur. Nam in omnem speciem animantium rationes expertium se commutâs flagitiosissimus ille, Androgynus factus est: & quanquam fœtum non gessit utero, fœmore tamen gessisse dicitur, uti hæc res ab eo contra naturam fieri videretur. A quo etiam Bacchum editum ferunt, eumque Androgynum quoque fuisse, qui vtrumque sexû affecit ignominia: eundemque extitisse ducem ebrietatis, temulentia, crapulæ, grauedinis ex hesterna ingurgitatione contractæ, & malorum inde nascentium. Huic Aegiocho, & altitonãti Ioui aliud facinus memorabile attribuunt, parricidâque (quod scelus apud omnes gentes grauissimo supplicio coerceri debet) nuncupant. Nam Saturnum, qui cum ad perniciem in lucem ediderat, memorant ab eo è regno exturbatum. Quid stuprum commemorem, in Deos relatum, Cui Venerem Cypriam è Concha fatam præficiunt: quæ & continentiam, tanquam scelus execrabile & plane absurdum odit, & stupris omniq; flagitij genere delectatur, seque his placari vult. Qua cum Mars turpitudinè admisit, Vulcaniq; asturia cõstrictus, dijs cõtèplâdus deridendusq; proponebatur. Quis est, qui nõ iure rideat illorum

illorum

illorum Phallos, Ithyphallos, Phallagogia, maximumq; illud Priapum, & Pana turpi membro honoratum, & mysteria in Eleusine celebrata, ob unam rem solum laudanda, quod ea Sol non videt, sed in tenebris peragenda decernuntur. Verum istis, qui turpiter & colunt & coluntur, relictis, redeamus, unde digressi sumus, & reliquam partem imperij Theodosij omnium quasi oculis subijciamus.

Quomodo Theodosius imperator haresim Nestorij abegerit. Cap. XII.

Primo admodum decretum à Theodosio scriptum est, & positum in libro Iustiniani, qui codex dicitur, lege tertia primi tituli: quo quidem Nestorium, cuius amore ac de Syderio olim, sicut idem ipse scribit Nestorius, admodum tenebatur, diuina impulsione ad id incitatus, omnibus, ut dicitur, calculis condemnauit, eique denunciauit anathema. Sic enim scribit. Item decernimus ut qui impiam fidem sectentur Nestorij, aut nefariae eius doctrinae obtemperent, si episcopi fuerint, à sanctis ecclesijs eiiciantur, si laici, denentur anathemate. Extant aliae leges ab eo pro nostra religione editae, quae ardens illius erga eam studium perspicue declarant.

De sancto Symeone qui columnam incolebat. Caput XIII.

Eisdem temporibus floruit, inque magna gloria fuit Symeones, vir & insignis pietatis, & memoriae precebris: hic primus stationem in columna instituit, domiciliumque in ea, cuius mensura vix duos continebat cubitos, construxit. Per idem tempus Dominus Antiochenum procurauit episcopatum: qui ubi venit ad Symeonem, mansionem & rationem viuendi admiratus, ea quae apud illum secretiora erant cognoscere valde cupiebat. Ambo igitur simul ingrediuntur, & puro Christi corpore consecrato, vitalem inter se mutuo participant communionem. Iste Symeones vitam caelestium potestatum in carne æmulatus, se à rebus terrenis abstrahere laborauit, vim afferre naturae, quae solet suo pte nutu deorsum ferri, res in sublimi locatas persequi: & inter caelum & res terrestres quasi medius interiectus, cum

Deo